

Nr 5

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 10 december 1954 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 23, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

**angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19)
om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande
till utlandet m. m.**

Härigenom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.¹, vilken enligt lag den 27 mars 1953 (nr 102) gäller till och med den 30 juni 1955, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i propositionen den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen. Lagens giltighet har därefter vid olika tillfällen förlängts, senast genom lag den 27 mars 1953 (nr 102) för tiden till och med den 30 juni 1955.

I clearinglagen har vidtagits vissa ändringar, beträffande 1 § genom lagar den 15 juni 1935 (nr 326), den 19 april 1940 (nr 234) och den 14 december 1945 (nr 859), beträffande 2 § genom lag den 23 mars 1945 (nr 66) samt i fråga om 3 § genom nyssnämnda lag den 15 juni 1935 och lag den 7 maj 1937 (nr 199).

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1945:859, av 2 §, se SFS 1945:66, samt av 3 §, se SFS 1937:199.

Med stöd av clearinglagen [1 § a)] har Kungl. Maj:t meddelat förordnanden om clearing i förhållande till ett stort antal länder. Vidare har jämlikt clearinglagen [1 § b)] betalningsspärr upprättats i förhållande till flera länder. Slutligen har med tillämpning av lagen (2 § andra stycket) förordnande meddelats om tvångsclearing med Tyska riket (kungörelse den 8 september 1950, nr 494). Flertalet av ifrågavarande förordnanden har numera upphävts; de alltjämt tillämpliga avser huvudsakligen clearing i förhållande till De Socialistiska Rådsrepublikernas Union samt tvångsclearingen med Tyska riket.

Såsom nyss nämnts upphör clearinglagen att gälla med utgången av juni 1955. En ifrågasatt förlängning av lagens giltighetstid med två år tillstyrks av fullmäktige i riksbanken, flyttkapitalbyrån, valutakontoret och kommerskollegium. Likvidationsnämnden hyser vissa förhoppningar om att dess verksamhet skall vara avslutad före den 1 juli 1955, i vilket fall någon förlängning av lagens giltighet icke skulle vara erforderlig med hänsyn till nämndens verksamhet.

Föredragande departementschefen, statsrådet Ericsson, har vid lagrådsremissen anført bl. a. följande.

Förhandlingar pågår för närvarande i syfte bl. a. att avsluta eller begränsa den inom tyska tvångsclearingens ram pågående likvidationen. Även om dessa förhandlingar leder till resultat före den 1 juli 1955, föreligger i varje fall på grund av den svensk-sovjetiska clearingens alltjämt behov av clearinglagen. Jag förordar därför, att lagens giltighetstid förlängs med två år eller till och med den 30 juni 1957.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,
att förevarande proposition, nr 23, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 februari 1955

På första lagutskottets vägnar:

EMIL AHLKVIST

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Branting, Per Olofsson, Lodenius, fru Gärde Widemar, herrar Lindgren, Theodor Johansson och Ollén;

från andra kammaren: herr Landgren, fröken Öberg, herr Hedqvist, fröken Liljedahl, herrar Jacobsson i Sala, Larsson i Stockholm, Fröding och Larsson i Luttra.